

TRATATELE DE PACE (1919-1920)

- au avut la bază „Cele 14 puncte” ale președintelui american W. Wilson și interesele învingătorilor. Negocierile au fost conduse de „cei 4 mari”: W. Wilson, G. Clemenceau (primul-ministru francez), D. Lloyd Georges (primul-ministru britanic), V.E. Orlando (primul-ministru italian). Tratatul s-a semnat la:

- Versailles – cu Germania
- Saint-Germain – Austria
- Neuilly – Bulgaria
- Sèvres – Turcia
- Trianon – Ungaria

PREVEDERI:

- Germania -- era considerată vinovată de declanșarea războiului
 - pierdea o serie de teritorii
 - era obligată să predea flota de submarine
 - i se interzicea să dețină armată, cu excepția a max. 100.000- forțe de ordine
 - Rhenania era demilitarizată
 - plătea despăgubiri de război
- se recunoștea apariția unor state noi: Austria, Ungaria, Yugoslavia, Cehoslovacia, Polonia
- România și Italia își întregeau teritoriul național
- crearea Ligii / Societății Națiunilor – un organism internațional care avea drept scop apărarea păcii
- fostele colonii germane și posesiunile arabe ale turcilor deveneau „teritorii sub mandatul Ligii Națiunilor”

Relațiile internaționale interbelice

- au fost marcate de tendința revizuirii tratatelor semnate cu țările învinse și de tentativele Ligii Națiunilor de a păstra pacea. În aceste sens între statele pacifiste se vor încheia acorduri, tratate și alianțe zonale:
 - Tratatul de la Locarno (1926)
 - Pactul Briand-Kellog (1928) prin care războiul era interzis ca instrument de reglementare a intereselor naționale
 - „Mica Înțelegere” (1921)- alianță încheiată între România, Yugoslavia, Cehoslovacia, îndreptată împotriva revizionismului maghiar
 - „Înțelegerea Balcanică”(1934) - alianță încheiată între România, Yugoslavia, Grecia și Turcia, îndreptată împotriva revizionismului bulgar
 - conferința pentru dezarmare de la Geneva (2 februarie 1932 - 11 iunie 1935)
Marile puteri învingătoare sau învinse erau dispuse să-și facă reciproc concesii (politica de „appeasement” (liniștire) sau conciliatorism față de Germania) și erau complet indiferente față de soarta națiunilor din estul Europei, devenite obiect de negociere în împărțirea sferelor de influență și putere. Astfel, Liga Națiunilor devine incapabilă să anihileze focarele zonale de război apărute ca urmare a politicii agresive duse de statele revizioniste:
 - 1931- agresiunea Japoniei împotriva Chinei și anexarea Manciuriei
 - 1935-1936 – Italia cucerește Etiopia
 - 1939 – Italia cucerește Albania
- după preluarea puterii, Hitler va încălca sistematic prevederile Tratatului de la Versailles, profitând de conciliatorismul anglo-francez:
 - 1935 - reintroduce serviciul militar obligatoriu
 - 1936 - remilitarizarea Rhenaniei
 - 1936-1937 – se constituie *Axa Berlin – Roma – Tokyo*
 - martie 1938 - ocuparea Austriei / *Anschluss-ul*
 - septembrie 1938 - Acordul de la München => Germania anexează regiunea sudetă a Cehoslovaciei
 - martie 1939 – Germania desființează statul cehoslovac.
- 23 august 1939 - Tratatul Ribbentrop-Molotov => pactul de neagresiune germano-sovietic, prin care cele două puteri își delimitează sferele de interes teritorial în estul Europei. A fost evenimentul diplomatic ce va arunca omenirea în pragul celui de al doilea război mondial.